

Bên và Giấc Mơ Olympics

Tác Giả: Nguyễn Trần Diệu Hằng
Thứ Bảy, 04 Tháng 8 Năm 2012 13:40

Nếu được huy chương vàng tao sẽ có tiền “bao” chi đi ăn đồ ăn bánh kẹo suốt tháng luôn.

Có một lúc nào đó trong thời thơ ấu, bên tôi mơ trở thành vận động viên thể dục (gymnastics Olympian) đi thi đấu hội thi thể thao của thế giới được tổ chức mỗi bốn năm.

Bên ngọ nguậy tầm thước, không cao, mảnh khảnh. Trong điệu múa của trẻ em, bên là người mềm mại, uyển chuyển nhất. Bên có thói quen cong người ra sau hoặc trước mà vận giày chân rất thoải mái. Cuối năm lớp bên, bên còn tập được điệu nhảy trên cao xuống, uốn người đi vòng trong không trung trước khi chân chạm đất. Vì vậy bên được gọi là “người cao su”.

Thời đó, khi thuật truyền thông của phát triển như hiện nay, chúng tôi không được coi live trực tiếp thể vận hội Olympics trên TV màu HD màn hình phẳng như bây giờ. Lâu lâu mới được coi chiếu lớn trên TV (màu sắc còn nhạt nhẽo) một vài hình ảnh các cô vận động viên gymnasts biểu diễn. Mỗi lần như vậy, bên vận quần quỳ nói với chúng tôi, nghe rất là ngượng ngùng:

- Sẽ có một ngày tao được đi thi đấu như vậy. Lúc lên bục nhận huy chương được thầy cô vàng ba sắc để cả mình tung bay và nghe quốc ca của mình trỗi lên chắc là vừa vinh dự vừa cảm động lắm.

Chúng tôi chưa kịp có ý kiến, bên lại tiếp với ý tưởng của một đứa con nít “mình còn hôi sữa”:

- Nếu được huy chương vàng tao sẽ có tiền “bao” chi đi ăn đồ ăn bánh kẹo suốt tháng luôn.

Bàn và Giấc M Olympic

Tác Giả: Nguyễn Trần Diäng
Thứ Bảy, 04 Tháng 8 Năm 2012 13:40
